

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: A Nemzeti Uszoda utolsó
napja

Forrás: Világ

Br

(Helv)

1917. VI. 20.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

613.47

Hely

Hírvetési Irodája

Idő

1917

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapest fővárosi házinymondója 1919.

— A Nemzeti Uszoda utolsó napja¹. Nyolcvannégy évnek fényes múltjával utolsó óráit éli az Erzsébet-híd alatt a Dúnán, a Nemzeti Uszoda. Az uszoda 1838-ban alakult, mint az első magyar részvénytársaság 1000 darab 110 váltóforint értékű teljesen befizetett részvény alapján. Sok kísérletezés után 1847-ben tervezte és alkotta meg Clark Ádám, a Lánchíd építője, a kosár felhúzó acélszerkezetét, melyivel az harminc másodperc alatt kiemelhető a vízből. Most, hetven év elmúltával is kifogástalanul működik. Ez az egyedüli uszoda a kontinensen, melyet ilyen mentő-kosárral szereltek fel. A szabadságharc után, 1850-ben a régi társaság feloszlott, árverésen került Kammermayer ügyvéd birtokába és 1879-ben vette meg 1000 Szachulay István ügyvéd és társa, Beitsch Mór, ki-nek nevére az uszodát most is szelvényben ismerik. Az uszoda fénykora a szabadságharc előtti időkre esik. Petőfi is írt egy jóhumoru verset az uszodáról, Széchenyi István és Kossuth Lajos is gyakran keresték fel az uszodát. Ferenc József király pedig, mint fiatal tengerész, rokonai társaságában 1844-ben gyakran uszott és evezett itt, kabinját most is kegyelettel őrzik a híres Petzke mester utódjának, Onody József pszómeszter tornya melletti fülkájében. 1841-ből való az akkor neves mesternek, Marstoninak művészi rajza az uszoda interieurjáról, alig hihető, hogy régibb, számottevő emléke volna a magyar művészetnek és grafikai iparnak. A tulajdonosok modern újalakítást terveztek, de a háború keresztet vetett a számításokra.